

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára :
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 -
Negyed évre . . . . . 2 -
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.
Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
Ernö könyvkereskedésében Alsólendván.
A nyitlér sora egy korona.

Egy elmaradt fogadtatás

Alsólendva, 1911. október 28.

Az elmúlt hét három napján keresztül magas és előkelő vendége volt Alsólendvának. Esterházy Miklós herceg, kegyur, az alsólendvai hitbizomány ezidőszériint tulajdonosa, vasárnap, hétfőn és kedden városunkban tartózkodott. Esterházy Miklós herceg ritka, nevezetes vendége ennek a városnak, ahonnan a szem ameddig csak ellát, keletre, nyugatra, délre és északra: az mind-mind a hercegé. A hercegé a r. kath. templomunk, ha jól tudjuk: a kath. népiskolánk, meg egy esomó más épületünk. Utóljára valami nyolc-tíz esztendővel ezéltött járt itt a herceg, s akkor a város közönsége és hatóságai impozáns módon adtak kifejezést annak, miként kell fogadni egy olyan igen nagy urat, aki gazdsága, előkelő születése mellett számtalanszor adta tanujelét e város iránti érdeklődésének. Volt ünnepléses fogadtatás, dikcióval és moszár-ágyuzással és mikor a kegyur a harsogó „éljen“-ek és fellobogóztott házak között bevonult a városba, ez több volt, mint egy herceg ünnepléses fogadtatása, ez valóságos diadalmi utv.

No, és az idén? Hol maradt az ünneplés dikció, hol a moszár-ágyuzás, hol a harsogó „éljen“-ek, hol a fellobogóztott házak? Vasárnap délután úgy töfögött be Alsólendvára a herceg automobílija, mintha az a kissé kövéres, kissé magas, választé-

kosan öltözött, elegáns, javakorbeli férfinem is egy vérbeli herceg, nem is a város kegyura, hanem — mit mondjunk? — mintha valami szimpla kurta-nemes lett volna. Sem a város, sem a hatóságok, sem a közönség részéről nem fogadta, nem üdvözölte senki a herceget. A Schicht-zappangyúr automobíliját nagyobb érdeklődéssel fogadták annak idején, mikor potya szappandarabokkal dobálta fejbe a járókelő közönséget az autós utáló, mint fogadták vasárnap este Esterházy Miklós herceget.

Jól tudjuk, hogy azok, akiket felölésés tesztünk azért az udvariatlanságrét, hogy nem fogadták kellő tisztelettel, méltóképen a város kegyurat, azzal igyekeznek elháritani maguktól a felelősség vadját, hogy nem ünneplétni jött ide magát a város kegyura. Ebben nem kételkedünk. De ha ugy is áll a dolog, hogy a herceg el akarta kerülni a reá nézve farszító és talán egyéniségével is homlokegyenest ellenkező ünnepléses-kedest és érkezéséről ezért nem értesítettek hivatalos uton a várost, szás és egy módot tudunk arra, miként lehetett volna herceg Esterházy Miklóssal szemben banderium, moszár-ágyuzás, meg ökörsüts nélkül a hódaloztatás, tiszteletünket és becsülésünket kifejezésre juttatni. Hogy a szás közül csak egyet is említsünk, a város közönségének képviselői, a városi képviselőtestület kiküldhetett volna egy szükebb — mondjunk, öt-hat tagból álló — küldöttséget, amely a kegyur előtt tolmácsolta volna a közönség üdvöz-

letét. Ha előzőleg nem is tudtak hivatalosan a herceg érkezéséről, szerda délelőtting, amíg a herceg falaink között tartózkodott, bőven volt idő ennek a szükebb küldöttségeknek a működésére.

Herceg Esterházy Miklós, a kegyur, van olyan nagyur és tehet annyit a város javára, de tehet a kárára is, hogy érdemes lett volna néki a kellő tiszteletet megadni.

De Alsólendva közönségének képviselői, a képviselőtestület valahogy megfeledezett arról. Vagy megfeledezett, vagy szükségletlennek tartotta. Ha megfeledezett róla: vétkes, helyrehozhatatlan mulasztást követett el; ha szükségletlennek tartotta: akkor nem tudjuk megérteni annak a nagy ünnepléseskedésnek a szükségességét, a mivel ugyanezt a herceget, akit most figyelemre sem méltattak, 10 esztendővel ezéltött fogadták.

Ákár így áll, akár úgy áll a dolog, nincs egészen rendjén. Alsólendva közönségének képviselői az udvariasság legelembb szabályait dobták sutba akkor, mikor Esterházy Miklós herceg megérkezéséről s itt tartózkodásáról nem akartak tudomást venni. — Ezt a hibát pedig már nem tehetjük jóvá semmivel. Amilyen könnyen megbarátkozunk azzal a gondolattal, hogy a város kegyurat nem fogadja itt senki, époly hamar elfojuk felejteni, hogy Esterházy Miklós herceg valamikor három napig itt járt közöttünk. Csak a kegyur nem fogja bizonyára elfelejteni, hogy hogyan fogadták őt Alsólendván!

Virágos tavasz volt...

Virágos tavasz volt, kint jártam a régen,
A nap leghebb arccal mosolygott az égen,
Hó legszebben hangzott a csengő madárral:
Kicsike fát láttam, tele volt virággal.

Sudár volta a törzse, sudár minden ága,
Egy szép bokréta volt, büszke is volt rája;
Igy élt a kicsi fa, édes reményességbe,
Mignem sötét felhők szállottak az égbe.

Kérte a felhőket s a felhők büsz társát,
A szelvést, hogy kedves virágot ne bántásák;
De a gonosz szelvést rátil kikacagta
S a ficska virágját egyg lehallatta.

Jött egy másik tavasz, jött más is utána,
De sohsem maradtó egyetlen virágja,
Vastagult a törzse, vastag lett az ága,
De mindig kevesebb bimbó fakadt rája.

Vége a bánatnak így megadta magát,
Hogy a fát többé nem látta egyetlen bimbóját;
Így aztán a szelvést virágot kereste
S csalódás, rémesen dühöngött felette.

Dühöngve ordított, mert nem tetszett neki,
Hogy a fát többé nem keseríteli,
S oly erővel rantott mérgeben a fara,
Hogy letróttótt annak büszke koronája.

...Hervadó ősz van most, kint járok a réten,
A nap halvány arccal sétálgat az égen,

Madár dala helyett a szél szava járja,
Élém tűnik a rét előhalott fája.

Koronája búsan, telefe van hájtra,
Az ényészet, halál meglátszik már rajta;
Búsongva, tündöve nézem ezt a kepet:
Mily hasonló hozzá sok emberi élet!

IFJ. REVERENCICS ISTVÁN

A temető poezise.

Irta: KÖZMA IMRE.

Van valami különös, méla poezise a temetőnek. Ez a komor, mélabus hangulat ott lebeg a levegőben, ott suttog a szomoruzítók lombjában, benn dalol a temető szótalan csendjében. Tudj' isten, nekem úgy tűnik fel, hogy hiába veri át a temető májusi napsugár meleg, derült fényét a temető csendes levegőjén, hiába illatoznak a virágok, hiába keresztek a virágok gazdag színpompájában a diadalmas élet névjegyei: a temető egész képen, a kep minden egyes pontján ott ragyog az a bus, komor hangulat, mely a lelket álmodzásra készíti.

Temetőben járva az ember önkéntelenül is komolyabb lesz, s szinte öntudatlanul torlónak fel agyunkban a gondolatok — a halálról. De akinek melegen érő szive van, aki fel tudja lelmi az elmulásból azt, ami szép, annak a lelket poetikuss gondolatok töltik meg. Akinek tiszta a ielkiismerete, az nem fél a halálót. Aki nem fél a halálót, az bizonyos kellemes lelki megnyug-

vással gondol a tulvilág ismeretlen rejtelmeire. Akinek szelid a lelke, az otthon érzi magát a temetőben.

Sok-sok vidéket bejártam már. Sok látott szépség élmösödött emlékeimben. De azok a hangulatok, melyek egy-egy temető láttára sarjadztak lelkeimben, mely gyökereit vetek. Ha megfordulok egy idegen helyen, keresve-keresem a hangulatterjesztő szel, megkapó képeket. Azt akarom, hogy mindenholon birjak emlékül egy-egy jobb benyomást.

Ha más nem, de a temető ad mindenkor. Tudj' isten, de én a temetőből mindenkor meg tudom itélni az illető község lakóit. Innen itélhetni meg nemzeti érzését, műziesztét, gondosságát, kegyeletét, divathóbortját. Mert igen, korunk áta, a flanc, bevonult már a holtak birodalmába is.

A temető fekvése, elrendezése rendkívüli izlést, szépzérteket kíván. Egy szép temető kellemes hatása alatt egész más gondolatai vannak az embernek a halálról.

En például soha nem fogom elfelejteni, mit éreztem akkor, midőn a fumielt temető cipruslombj között sétáltam. Lelkem akkor telve volt az idegen, ismeretlen világgal, a tenger, a tengerpartírdők éger hangulatával. Testiég fáradt voltam, erősen tűzött a forró júliusi nap, de én kitartással másztam a poros utat, mely felvezetett a város mögött levő helyre a temetőbe. Az ottani látvány, az a kellemes hangulat, amit ott éreztem, bőven kárpótol minden fáradtságért.

1849. október 6-ika Aradon.

Több forrásmunka nyomán összeállította és alsó-
lendvai ipartestületi gyűlésén megvitelt: a felolvasó:

OSZESZLY M. VICTOR.

(Folytatás.)

A hatodik Leiningen-Westerburg Károly gróf volt. Az élete virágában lévő, deli 30 éves férfi, akit az ari indoklásból ítéltek halálra, hogy Budavár bevétele alkalmával volt osztrák tisztet orozva legyilkolt, odámpert a bilincs kezéről és lábáról lehallott, odámpert a vezénylő Tichy őrnagyhoz és engedelmét kért, hogy a katonaság-
hoz néhány szót intézhessen. Az őrnagy megengedte neki. Déleg magatartással, teljes hűvön-
dabornoki egyenruhában előtérpet (az egyedlen, ki a ma kivégettek közül hűvönviszésben jelent meg e gyászhegyen) s a katonasághoz fordulva, erőteljes, csendő hangon, nem nyelven azt mondta:

— Csak riost, későn esik tudomásomra, hogy félelem azt a hirt terjeszték németek, mintha én Budavár bevételeim az osztrák tisztet legyilkoltam volna. Nekem nem engedtetek időt a magam kimentésére, s most a lapok után sincs alkalmam azt megcáfolni; de itt, az utolsó percben, Isten szabad ege alatt, mindnyújt a Mindenható ítélőszék előtt állók, a jelenlévők előtt ezen félelem terjesztett hirt ünneplésben rosszkéllő, aljas rágalomnak nyilatkozatom!

Szavai végezte után egy perccel, övéle is végezték a bakó.

Damjánch látván, hogy a mellette álló lelkes nem bír felindulásán erőt venni és sir: csendes, méla hangon szólt:

— Miért sir tisztelő barátom, hiszen akit a kezében tart, — s a fészeltet mutatót, — azt is az igazságról akasztották fel!

Aulich Lajos tábornokra, a hetedikre került a sor. Miután a többiek módjára hátramaradt két társától s a lelkesektől elbuzosított, szólanul, nyugodtan és székkel lépéssel indult a bitóhoz, hol néhány perc múlva kielehete nemes lélek.

Damjánch János tábornok, a volt magyar hadsergébányosa s a csatákban az ellenség réme előtt állt meg most a porkoláb, tisztelgett és így szólt:

— Ich bitte, Herr Hauptmann!

Damjánch hideg, megvető tekintettel válaszolt e címre s a lelkeshez fordult:

— Azt gondoltam már, hogy én leszek az utolsó, ki a csatában mindig az első voltam!

A könnyező papok leemelték a székéről, Damjánch sorban megcsókolta őket s azután két mankója segítségével, sárga háziöbönben néhány lépést tett előre és megállott. A lelkesek fájalmag és terhus járásában segítségére akartak lépni.

— Hagyják el, tisztelő urak, — mondta, — nem soká van szükségem lábaimra!

Aztán megfordult s mint akinek még van valami fontos mondani valója, így szólt a közlélben álló lelkeshez:

— Tisztelő barátom! Gérgy egyáltalán megcsalt bennünket, ő csak a maga élete bízisításáról gondoskodott, bennünket cserben hagyott! Leginkább vitez bajtársaink sorsa szomorított engem. Higgye meg, tisztelt barátom, nem lélek a haláltól, hisz czeresz nézem én a szemében, ánde mégis fáj, hogy felső helyről azt a kegyelmezést megnyerték meg, hogy katonához illőleg golyó által végeztessünk ki.

Mikor odaért az oszlop elé, megszorította a nyomban haladó lelkes kezét és azt mondta: — Aldja meg az Isten, barátom! — A zsámolyra lépett s midőn a bakó a nyakára tette a kötelet, csodálata méltó nyugalmal és hidegvérrel figyelmeltette:

— Kérem, vigyázzon a szakálamra, össe ne kuszálja, mert mindig kedves volt nekem:

Meg csak annyit mondhatott: „Szegény Emiliám!... Ejen a haza!” s a legősbite magyar szív megszuñt dobogni, beváltva nejenek tett ama ígérését, hogy végepreben csak ő és a haza lennének ében.

Gróf Vécsey Károly tábornok volt a 9-ik s az utolsó, aki martírságot szenvedett. Neki jutott a kínos sors, nyolc bajtára végvonaglásának szemtanója lenni. Ő már csak a köréje egybeesereglett, zokogó lelkesektől bucsuzott el forró kezsőorrással és csókkal.

Szándékosan hagyta utolsóinak; a temesvári ostromzár miatt különösen nehezített rá az ellenségess szoldatseka.

Mikor a bakó irtózatoss mesterességét a kilenc vértanun elvezette, Tichy vezénylő őrnagy elébe lépett ezekkel a szavakkal:

— Nemde őrnagy ur, jól teljesítetted a kötelességet?

— Embercsien! — felelt az őrnagy.

— — — És a bitófan csuf halállal kimult 13 ticső tábornok az örök halhatatlanság országbába költözött. Ott élnek ők a nemzet kegyeletében. Ott az ifjak tüzes lantzávalja teli lelkében, ott az örök már kibőví, lünyő parázként sercegő, de mindenkor forró érzelteben.

Ti dicő vörösnai szeretet hazánknak, ti féltetek! Ti, akik semmiből hadsergett tudatoss szerzervi, pénz nélkül felszerelni, gyakorlat nélkül kioktatni és száz meg száz győzelemre vezetni; ti, örök búskeszegei a történelemre, örök dicősegei a magyar nemzetnek; tekintetek le reánk, gyöngye, erőtelni utódokra s lássátok a csillagó könnyeket szempilláinkon, lássátok a megjelölt szent tüzet lobogni lelkünkben az emlékezés e megszentelt napján.

Lássátok és örvendeztek! Örvendeztek annak, hogy finétek adottot az a szerzene, hogy örökéletű lehetettek úgy kised, de érzelmeiben hatalmas nemzetek! Örvendeztek, hogy a ti marfrosságtokból tanítjuk meg fiainkat, unokáink-

ren feldozó Balaton partján. Előttem ömlik el a tó lágy, simulekny hullámainál. Lábam alatt szentelmes dolgokat suttog a nádas, körülöttem zingzadag képek sorakoznak. A hegyek tömve vannak az erdő, a szőlő, a gyümölcsös, a vanaik szineivel. Lenn a völgy bárony pászitját a legelőss gulya tartkítja. A tóval tiszta levegőben Keszthely város tornyai, keményei ágaskodnak. Mögötte messze a belső zalai hegyek ormai kéklenc. Lassu búgással jelzi jöttét a vonat. Búgása haragos, semmivel nem törődő robogással, pófogóssé változik át a közelben.

Erobog. Füstje lassan szertefoszlik, láthatatlanná lesz, s a levegő ismét tiszta, napfényes ragogásában csillog előttem. Onfelédem bámolok bele az elem tartól szépségbe. Merengéséret a kápolna ércs harangszava adja a zenekíséretet. A temető, a Szent-Mihály-hegyen megmenekült negyven halász története, a később vidék, tán örökre elhagyott szőlővárosomnak távol füstlógó keményei, a víz mindkét partján robogó vonatok élcs sipólsái, a hullámok diszkrét csevegése, a szőlő lágy zenéje valami gyönyörű hangulattal szúr át a szívemen. És ebből a pillanatban megszólal a harang, hívja az átjatos lelkeket: imádkozunk a halottakért!

Életem legőbb vágya: itt pihenni li az élet fáradsálmait.

kat s a késő utódokat, hogy hogyan kell szeretni a hazát.

Az emlékezés eme fájó napján büszkén köszöntünk titeket, tizenhárom tábornok! Emelt fővel, kipirult arcával lengetjük kalapjainkat feletük! ...A felete gyászposztóval bevont dobok ijészönten peregenek. Most vonul fel a tizenhárom tábornok főhéher pejeván. S a nemzet Géniusza ott áll büzzkén, boldogan, bátran, merészen s tisztelgetni hajlja meg előttük a golyózáporban foszjánnyóká tpept háromszíni lobogót!...

Esetek.

Megnyert fogadás. — Nem olyan óra. — A pofon ára.

Az alábbi, megtörtént kis eset ropantul jellemző az Alsólendván rendkívül kifejlett utcai világitásra. A mult napok egyikén egy vidéki ur átutazóban volt Alsólendván, de az állomástól nézve nagyban megtetszett neki a város fekvése, tehát kiszállott a vonatról és bekocogott a „Koronába.” Ott egy régi jó ismerősére akadt es miután jó ideig elvakerkázta, a vidéki ur megkérte a vidéki urat, hogy kalauzolja el a várba, a Szentháromság-kápolnához stb.

El is indultak, de hogyan-hogyanesem, el-
tévészlették az utat és a kitűzött célok helyett mindig egy egy kormcsába botlottak be. Végre a sok vendégül „levégő” — mielőtt még a várát és a Szentháromság-kápolnát megtekinthették volna — úgy megártott nekik, hogy egymást már kezdtek nem megismerni. Ezen segítve, vagy tiszser bemutatkoztak egymásnak, azzal a kijelentéssel, hogy végtelenül örülnek az egymáshoz való szerencsének.

Legutóbb a Fereney-féle vendéglobón kóstolgatták az idei murcit, ahol úgy éjtél felé azore kezdtek tanakodni, hogy jó volna már pihelőre térni.

A vidéki ur öröke erejével vendéglobón akart hálni, de a lendvai ur még nagyobb erőszakkal arra akart rávenni, hogy menjen az ő lakására aludni, van ott hely elég.

— Van-e arra lámpa, amerre a te lakásodra kell menni? — kérdezte a vidéki ur, mikor már félig-meddig beleegyezett, hogy elmegy a régi ismerőséhez aludni.

Szinte sértődötten felelt a lendvai:

— Már hogynye volna!

A vidéki ur most már nem találva semmi kifogást, ráállott, hogy elmegy az ismerőséhez. Csakhamar utnak indultak s mikor a Főutcának ahhoz a részéhez értek, ahol a Tüske-féle vendéglobó mellett egy szük utca vezet az Alsó-
utcába, a lendvai ur a szük utcan lematatva, nagybúszkén így szólt:

— Ime, ez az én utcám!

De alig tettek néhány lépést lefelé, zsupsz, a két egymásba kapaszkodó ember olyan buk-fencekkel gurult alá a szük-utca lépcsőin, hogy elhivatásos komédiásnak is becsléretre vált volna.

Nagynehezen feltápaszkodtak és miután jó kikérőnködták magukat, a vidéki ur illy szókon fakadt:

— Károly, Károly, hova vezettél engem? Hol van az ita a lámpa? Nincs itt még fagygyertya sem!

— Mit? nincs? Mibe fogadjunk, hogy van?!

— Ti-i-i-ii-ter bo-o-orba.

— Gilt!

Azzal a lendvai ur meggyújtott egy szál gyufát és diadalil mutatót a közvetlen közelében lévő lámpát.

— Hi-i-szen ez nem ég!

— A-a az me-mel-
lékes, de-de van!...

Sorba látogatta körülbeli paptársait az új plebános és egy ilyen alkalommal, amikor már hosszúnak találta az utat, megkérdezte fogadott kocsistól:

— Hány órájárás innen N. község?
— Három óra, tisztelendő uram, — válaszolt a kocsis.
A kocsi azonban már öt óra hosszat szánt-hatta a homokbarázdákat, amikor a plebános előveszi az óráját:
— Füllentettél, Miksa! Már régen elmult három óra, hogy jövünk.
— Hja, tisztelendő uram! Nem olyan csip-csepp három órájárás értem én, hanem amolyan toronybeli! — magyarázta a kocsis.

Az alsólendvai kir. járásbírósg előtt egy becsületértést tárgyaltak. A per tárgyat egy pofon képezte, melyet T. K. adta és R. E.-né kapta.

A bíró felteszi a kérdést:
— Pofonította maga ezt a nő?
— Pofon hát, — felel a csapos nevetve, — csakohy ára megvált a magam oka.
— Senkinek sem lehet arra oka — mondja a bíró, — hogy felpofozzon egy nőt.
De nekem mégis volt okom, mert ez a nő engem „smucig”-nak nevezett.

A panaszosok közbeszóli:
— Én a sértő kifejezést csak tréfából használtam.

Hát én a pofont szintén tréfából használtam, — mondja erre a vádlott.

A bíró ekkor kimondja a büntösséget és a vádlottat husz korona bézbántartásba ítéli.

— Husz korona! — kiált föl ijedten a vádlott, — ez már sok! Hiszen én aztihitem, hogy egy pofonak az ára csak öt forint!

Az már régen volt, — feleli a bíró.

A vádlott csodálkozik a néz rá.

— Persze, persze, — mondja aztán elgondolkozva, — egészen elfeledkeztem arról, hogy — minden megdrágult.

Gyűjtötte: MIKI

HIREK.

— **Herceg Esterházy Miklós városunkban.** A mult heten ritka és előkelő vendége volt városunknak Esterházy Miklós herceg, az alsólendvai és több hitbizomány tulajdonosa. I. hó 22-én, vasárnap délután 5 óra után automobilon városunkba érkezett. A kegyur szepda délcélőig maradt Alsólendván s addig Raffensperger József herceg intező vendége volt.

— **Tanügyi hír.** Kozma Imre nasici tanító, lapunk munkatársát, a magyar államvasutak elnökségtagja Rómára (Szerémmege) mv. tanítónak kinevezte.

— **Halálözás.** Sulyos csapás érte Szwarc Károly helybeli borkereskedőt. Neje, szül. Deutsch Katalin, a péntekre virradó éjjel hosszas szenvedés után elhunyt. A sokat szenvedett úrnő halála városszerte nagy részvétet keltett. Halálát, porig sújtott férjén és gyermekein kívül, szülői és kiterjedt rokonság gyászolja. Temetése ma, vasárnap délután 3 órakor lesz. A halálesetről a család a következő szöveggű gyászjelentést bocsáj-totta ki:

„Alulírottak vagy a maguk, mint az összes rokonság nevében mely fájdalommal jelentik, hogy a forrón szerető drága nő, édesanyja, testvér és rokon, Szwarc Erzsébet Karólyné szül. Deutsch Katalin folyó évi október hó 27-én, éjjel 1 órakor életének 47-ik, boldog házasságának 29-ik évében hosszú és kínos szenvedés után csendesén elhunyt. A megdobogó drága halott hült tetemei folyó hó 29-én délután 3 órakor fogznak az izralita temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Alsólendva, 1911. évi október hó 27-én. Áldás és béke drága poraitól! Szwarc József, férje. Bálint Adolfné szül. Szwarc Olga, Szwarc Erzsike és Szwarc Andor, gyermekei. Deutsch Miksa és neje, szül. Bálint Adólf, veje. Bálint Pista és Bálint László, unokái. Deutsch Henrik, Deutsch Albert, Deutsch Lajos, Deutsch Janka, Deutsch Hermin, és Deutsch József, testvérei.”

— **A főispán installációja.** Zalavármegye törvényhatósági bizottsága csütörtökön délelőtt Árvay Lajos alispán előlékelévi tartott rendkívüli közgyűlésen egyhangulag kimondta, hogy a törvényhatóság hatályon kívül helyezi 1910-ben hozott ama határozatát, hogy a korábbi főispánjait nem installálja. Egyben bíró Puthányi G. Zs. törvényhatósági bizottsági tag indítványára kimondta a közgyűlés, hogy a főispán bízalmatlan fogadja, részére hivatalos helyiséget engedélyt át és hogy diszkvalifikálisan installálja. A főispánt a zalaezerszegi állomáson Herteleny Ferenc és Krollér Miksa zalavári apát fogják a vármegye nevében üdvözölni. Zalaezerszeg város nevében pedig Dr. Korbai Károly polgármester fogja üdvözölni a főispánt, míg a vármegye tisztikara az alispánnal az élén fog tisztelni. Az ünnepélyes installációt november hó közepére tervezik.

— **Gyászrovat.** Dobsza Tamás uradalmi kovács mult hétfőn, 72 éves korában elhunyt Lapány-Ujvudvaron. A megdobogultban Dobsza Kálmán muraumentartóni körjegyző édesapját gyászolja.

— **Csak egy virágszálat!** Csak egy virágszálat kér a József Királyi Herceg Szanatorium Egyesület halottaknapja alkalmából a tudóbetegek megmentésére, egy virágszálat abból a koszorúból, melyet szeretnénk sírjára helyezni. Ki ne szívné meg ezt a megható kérést és ki sajnálna egy kis szerény adományt arra a nemzeterősítő célra. Nincs az országnak olyan zuga, ahol a halottaknapja alkalmával ne gyűltenének. Nagy a gyűlölet a kátránok és a megyében is, úgy hogy bizonytalán nem fogunk szerezni a szeretetlenség miatt, melynek egyedül tulajdonítható, ha ez az országos gyűjtés teljes sikert nem lát.

— **József királyi herceg vállalkozása.** Egészen autentikus forrásból írt értesüléseink alapján hírt adtuk, hogy annak a konzorciumnak, melyet a J. S. P. or z o n Pát. akadémiái tanács, az ismert aranykutató, a murai arany kimosására alakított, József főherceg is tagja. Ezt az értesüléseinket a leg hivatalosabb egyenlőt, magától Szporzon Pálól szerztük, aki magát az okijelentést is tette, hogy milyet a kutatók Mura szerdahelynél befejeződnek s a mostaninál nagyobb ízeben fogják az aranyosmást végezni, ami körülbelül tavaszra várható, József főherceg maga is megtekinti az aranyosmást feleget. Annál érthetőtellenb előltünk az a nyilatkozat, melyet egy fővárosi napilap a murai aranyosmással kapcsolatosan egyik minapi számában közölt. Ezt a nyilatkozatot egy újságíró előtt Libits Adolf udvari tanácsos, József főherceg uradalmi igazgatója tette s szóról-szóra így hangzik:

— Ami a konzorciumot illeti, abban a királyi herceg nincs benne. Az ő személye úgy került összefüggésbe a vállalkozással, hogy az uradalmának van egy kotrőgépe, a melyvel a Dunán és a Garamon kísérleteztek az ugynevezett dútváljis aranyának az iszából való bányászásával. Az a konzorcium, a mely a Mura mentén karoperál, a kotrőgépnéket kérte kölcsön és ő fénsege e kívánásokról teljesítette is. Arról volt szó, hogy József királyi herceg részveszt a vállalkozásban, de ebből tény csak akkor lesz, ha a muramenti kísérletek eredményre járnak.

Más lapok már arról is tudnak, hogy a városunk szomszédságában, Mura szerdahelyen folyó aranyosmást munkába a konzorcium már eddig 200.000 koronát ölt bele, de az eredmények nem mondhatók kielégítőnek, mert egy köbmetr anyagból mostanáig 0.2 gramm aranyat tudtak csak nyerni. Csodálatosképpen, mi ennek is az ellenkezőjéről tudunk. A munkalokat vezetők mernököknek előltünk több ízben tett nyilatkozata szerint ugyanis az eddig elért eredmény teljesen kielégítő, sőt némely helyen olyan mennyiségű aranyra bukkantak, amilyen nem is remélték. — Hát mi igaz?!

— **Tízöltök mulatsága.** A helybeli önk. tisztülök szombat esti mulatsága várakozáson túl, igen szépen sikerült. A nevezetes messinai piknik óta ez volt az első olyan tízöltömútsága, amelyen a város közönsége rangkülönbség nélkül megjelent és ugyancsak rangkülönbség nélkül jól érezte magát. A mindvégig kedélyes mulatsága, a Ferenczy jóska vendéglőjének pompás kiszolgálása mellett kiválóság kirivarrág tartott s tekintélyes anyag használatul végződött.

— **Kereskedők, hivatalnokok, munkások** és mindazoknak, kik napestig zárt helyiségben foglalatokodnak, nem kell okvetlen vékerkingési zavarkonban szenvedniük, mert azt könnyen elkerülhetik a természetes **Ferenc József**-keserűvíz cészterű használatával. A kúra nagyon olcsó és egyszerű, kétszer az évben (akármely évzárkban) három héten keresztül reggelizés előtt, pohár valódi „Ferenc József”-keserűvíz iszunk a nélkül, hogy rendez életmódotunk változtatnánk. E megbízható gyógyvíznek egy házál sem szabad hiányoznia.

— **A mostoha fia merénylete.** Csütörtökön reggel véres, majdnem emberhalál végződő merénylet történt az alsólendvai járásban levő Gyórfán (Baksa mellett). Egy 26 éves gyórfai paraszteryer revolverből előtte a mostohaapját, aki a legény anyjával brutálisan bánt, folyton ütötte verte, úgy, hogy a szegény asszonynak valóságos pokol volt mellette az élete. — A véres césztől és annak előzményéről tudósítók a következőket jelenti:

Gyórfán él egy Cséke János nevű földműves, aki arról ismeretes a faluban, hogy mindig fogalmat meghaladó brutálitással bánt a feleségével. A feleségébe dolozott útitte-verte az asszonyt, aki többször a szomszédok szabadtöltött ki a gorbma ember közé közül. Cséke János egy ízben, 1905. év őszén erre is lőtt a feleségére, úgy, hogy a szegény asszony majdnem belehalt a kapott sérülése. Ezért a zalaezerszegi kir. törvényszék gyilkossági kísérlete miatt negy és fél évi fegyházra ítélte Cséket, aki ezt az időt a folyó évi tavaszán töltötte ki a soproni fegyházban. Mikor tavasszal újból megérkezett Gyórfára, a feleségét felkereste, arra kérte az asszonyt, hogy fogadját ő vissza, ezután megbecsülte magát és soha még egy újjal sem bántja. Az asszony kezdetben hallani sem akart erről, de a javulást mutató ember addig könyörgött, rimádkozott, mígmen az asszony visszafogadta. Egy idűig aztán rendszeresen meglátogatta Cséke. De csak egy ideig. Aztán elővette régi szokását: korcsmázott és folyton verte az asszonyt. Így tartott ez a folyó évi október hó elejéig. Ekkor az az asszony már megelégette a kutyánál is rosszabb életmódot s irt Steyerban dolgozó fiának, Szabó József 25 éves legénynek, aki Csékenek mostoha-fia, hogy jöjjön haza és beszéljen lelkére a brutális embernek. A legény e hó 5-én meg is érkezett Gyórfára s szemrehányásokat tett az apjának. Cséke ezért a beavatkozásait annyira megharagudott, hogy bosszút forralt a legény ellen. Szabó Józsefet nemrég az alsólendvai kir. járásbírósg elmarasztalta néhány koronában, a mivel egy falubeli embernek tartozott. Akkor azonban a legénynek nem volt semmije s így a követelést nem lehetett ráfi behajtani. Most tehát fosta magát Cséke, bejött Alsólendvára, itt beszélt az ügyvédrel, aki annak idején a mostoha-fia szemben a feleséret képviseltette és e hó 18-án lefoglaltatta a Szabó tulajdonát képező, néhány koronát ért takarmányt. Szabó József csak a mult hét szerdáján tudta meg, hogy a mostoha-ajja miért jött be Alsólendvára. Akkor elhatározta, hogy kérdőre vonja. Másnap, csütörtökön reggel Cséke egy ökrös-szeckérelt láért men az erdőbe. Az uton egyszerre leje lépett a fia és rákiáltott:

— Nem elég, hogy pokolliá tette az anyám életét, még engem is löntke akar tenni!?

Cséke János erre szó nélkül arculvágtá a legényt. Szabó József sem volt rest: elkapta a revolverét és közvetlen közelből ötször rálőtt a mostoha-ajjára. A lövésök közül három talált a Cséket életveszélyesen megsebesítette. A gilkos legényt a csendőrtök letartóztatták és bekísérték az alsólendvai kir. járásbírósg fogházába. Cséke még él, de felgyógyulásához kevés a remény.

— **Képezdészek Mura szerdahelyen.** A csákortnyai tanítóképzés negyedik növendékei Zrínyi Károly igazgató és két tanár vezetésével mellett pénteken d. u. Mura szerdahelyre érkeztek és megtekintették az aranyosmást-telepet. A képezdészeket Holi és ceka Imre mernök kalauzolta és látta el magyarázatokkal.

— **Periak telefontelep.** A perliai telefontelephálózat elkészült és f. évi november 1-én adják át a közhazsálatnak.

== Szebbnél-szebb művirág ==
koszoruk

nagy választékban igen olcsón kaphatók

SCHRANTZ ELEK

rőfős- és divatárkereskedőnél Alsólendván

4485 911. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein és László budapesti cég végrehajthatóan Maurer Ferenc alsólendvai lakós végrehajtást szenvedő elleni 390 kor. 30 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék (alsólendvai kir. járásbíróóság) területén levő az alsólendvai 1060 sz. tkjvé. Á. 4/118. hrsz. alatt felvett (házhely 139. sz. a.) ingatlannak Maurer Ferencet illető 1/2 részére az árverést 2240 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1911 évi november 3. napján d. e. 9 órakor ezen kir. bíróság mint telekvisi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árón alul is eladható fog, mégis azzal a megszorítással, hogy ezen ingatlan a kikiáltási ár 2/3-ánál alacsonyabb áron el nem adható, aki pedig az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígértet tesz, ha többet is ígért, senki sem akar, köteles nyomban a letett bánatpénzt a beígért vételár 10%-áig kiegészíteni, amit ha nem tesz, ígérte figyelmen kívül marad.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 284 kor. 90 fill. készpénzben az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyannal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint, tkvi hatóság.
 Alsólendva, 1911. július hó 19.

Dr. Horváth s. k., albiró.

Vigyázzon egészségére!

Megbízható és jó minőségű **nikotinmentes cigarettá-hüvelyeket** csak **BALKÁNYI ERNŐ** könyv- és papírkereskedésében Alsólendván szerezhet be.

A Kanizsai-utca 100-ik számú házban egy csinosan

butorozott szoba
 bármikor kiadó.

Bővebb felvilágosítást lapunk kiadóhivatala nyújt.

== **Szives tudomásul!** ==

A „Nagykanizsai Kerületi Munkásbiztosító Pénztár“ ügyeinek vezetésével Alsólendva területére engem bizott meg.
Lakásom: Szentjános-utca, dr. Révay-féle villa.

OSZESZLY M. VICTOR

KEBEL-HULLÁMOK

Ez lesz a címe

Dr. TERSÁNCZKY GYULA,
 lapunk munkatársa

117 szépirodalmi, társadalmi és politikai irányú verset tartalmazó könyvének.

Ára 3 korona.

A jövedelem 10 százalékát az alsólendvai polg. fiúiskola segélyező-egyesületének, 5 százalékát a kath. és 5 százalékát pedig az izr. nőegyletnek adja a szerző.

A mű megrendelhető a szerzőnél Alsólendván és lapunk kiadóhivatalában.

Fr. Kaiser-féle

bregenzi (Vorarlberg) köhöges elleni cukorkák.

kaphatók alulírott gyógyszerárban. Ki ezen köhöges elleni cukorkákat figyelembe nem veszi, vezteik az saját egészsége ellen. — A Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ cukorkák

fenyővel, orvosiilag kipróbált és ajánlott szer a köhöges, hurut és gegekrekeldtség **6050** drb. közsönbizonnyit ellen. — **6050** ványokkal igazolja e szer hatátsósgát. Ezen kitűnő gyógyszer-hatású cukorkáknak **esőnagya 20** és **40** fillér, adagja **80** fillér.

Kapható: 8-2

FUSS F. NÁNDOR gyógyszerárta Alsólendván.

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosógár

BUDAPEST, VII. KER., SZÖVETSÉG-UTCA 37. SZÁM

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőlet létesít és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — **a csomagolás és postaköltség mellőzésével** — közvetlenül felkereshesse. **Alsólendván**

SCHRANTZ ELEK divatáru- és varrógépkereskedő

vette át a képviselőlet és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök, diszít és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és vegáruk, szőrmék **stb. vegytisztítását és festését.**

== **UGYSZINTÉN ÁGYTOLLAK TISZTÍTÁSÁT ÉS FEHÉRNEMŰEK MOSÁSÁT IS!** ==

A n. érd. közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árai-ról, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőlet és számos megbízást kér a

15-13

KOVALD PÉTER és FIA cég.

SCHMIDT EDE

ZONGORATERME

- CSÁKTORNYA. -

ÁJNLJA ELSŐRENDŰ MINŐSÉGŰ ZONGORÁIT ÉS HARMONIAIMÁT A - LEGMODERNEBB KIVITELBEN. -

Zongorák . már 500 koronától feljebb.

Harmoniumok . 150 " "

Czimbalmok . 100 " "

Következő világhíri cégek raktára: Bösendorfer, Oeser, Ehrbar, Förster, Schmiedel & Kunz, Lauberg & Gloss, Malivane, Dörr, Mannberg, Kotykiewicz, Weidig, Petrof, Chmel, Pemetschke, Koch & Korselt, Stügel.

Igen olcsó átjtszott hangszerek folyton kaphatók. Régieket átcserelek újra. — ZONGORAKÖLCSÖNZÉS. — Részletfizetés áremelés nélkül.

53-23

Olvassa el kérem, olvassa el
 az ezen ujságban november hó 4 ikén közlendő részletes feltételeket a **30.000 koronás Ceres-pályázatra vonatkozólag!**

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BÉNYÓ fűszer-, ésemege-, liszt-, vetemény-nagyvak, ugyancsak norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Beszárk., épületár- és szenaktrák.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvelemény adását.

BADER HERMAN épeész. Kész cipők raktára.

BORS ISTVAN kővelgyártó.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BECK MIKSA süteője Foutca.

DOHRIG BÉNYÓ rezümester Kanizsai-úton.

ERMÉNYI JÁNOS hársütő és mezeskolácsolás.

EPPINGER SAMU teglaryáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, ésemege-, norinbergi, rövid-, disznia-, jutek-, üveg- és porcellán-árak raktára. Nagy választék úri-dívat cikkekben.

FARAGÓ ISTVAN borhely- és fodrász.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, ésemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árak kereskedése.

GREGÖRENCISZ JÓZSEF szikvizgyár. Kivánatra szikvizet vidékre is szállít.

GODINEK LÁSZLÓ szoba- és csillító.

GÖN CZ GÁBOR pekemster ajánlja saját felügyelet alatt készült házi rozsenyereit és süteményeit.

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-úton.)

HEGEDIGS ISTVAN eszmadia.

KESZLER JÓZSEF és FIA gazdasági gép-, varrogép- és kerékpár gyári raktára, valamint uthengermalmi liszt nagybani lerakata. (Drenner-féle ház.)

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN óras és óskészrez. Nagy raktár china-ézüst árúiban.

MAURER FERENC szobafestő- és mészoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrogép-, gőz- asági gép-, szem-, cement- és malomko-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

MOLNÁR JÓZSEF szoba- és cimestető Kanizsai-úton

MIKOLA FERENC asztalos

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője

NEMETH PÁL gép- és épületlakatos.

NEMETH ERNŐ borhelyüzlete Fout, Beck-f. házi ar

POLLAK LAZÁR nagykereskedő. Dobány és szavár nagy-árúda.

PANDUR LAJOS szoba- és cimestető, épület- és butor-mázoló

PERKÓ VENDEL hentesárú-üzlete a Fouton.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik a hegyen.)

REICHENFELD SANDOR meszaros.

RAMFTL SÁNDOR úri-szabó és angol női felöltő-készítő

SCHWARG KÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DANIEL úriszabó angol szövét-újdonságai megkeresetek, melyekből fess, szép ruhák készülnök.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatárúváros. Állandó nagy raktár a kitano Central-Bobbin varrogépekben

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA ISTVAN kőműves (lakik a hegyen.)

SIMONKA JÁNOS szikgyártó.

SIMONKA JÓZSEF acemester. Alsólendva.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Foutca

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

Özv. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára es cement-árú készítőre.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen oleson elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban. Különösen ajánlja a kereza oltványokat

WORTMAN BÉNYÓ rőfös- és divatárú-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF meszaros.

WOLFSOHN HENRIK központi kavcs.

WEISZ SZIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVAN vegyeskereskedése Lendvahaszfalu.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavasárhely

DOMINKO JÁNOS acs Lendvahaszfalu.

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

FRANKO ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDES MOR kávéháza Csáktornya.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rődics.

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitók.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszúfalu. Elvállalja betonhálók és esatornák szakszerei készítését.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR, a rődicsi hengergőzmalom új ber-
lője ajánlja újonnan átalakított malmaát minden-
nemű gabonák őrlésére.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegerszeg.

HORVÁTH GEZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC acemester Hosszúfalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KEPE MIKSA Hosszúfalu. Elvállal mindennemű
betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KÓSA MÓRIC építészester Mecsnespen.
KANCSAL ISTVAN vendéglős Rődics

KÖLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gaborjánháza

LOVENYAK VINCE borhely Lendvavasárhely

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MAYER JÓZSEF vas- és fűszerkereskedő Lenti.
Nagy választék vasalások és takaréktűzhelyekben.
Gazdasági gép-, cement- s meszaraktár, pálinkafőzdé.

MILHOFFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvavasárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pörszombat

NEMETH ISTVÁN eszeeres-mű- és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Dekicszin.)

PREZSLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

REVERENCISZ ISTVAN vendéglős Letenyen.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksan.

REICH II. vegyeskereskedő, tojás- és vadszállító
Nagyapálnan.

SBÉL KÁROLY vendéglős Radnacs.

SCHWARGZ LIPÓT butókereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászai.

STERMANN JÓZSEF acemester Lendvahaszfalu.

SZABÓ FERENC épeész Lendvavasárhely.

TIRNAUER BLA LA kereskedő és vendéglős Murárv

TÓKA LAJOS új malmalma és lisztraktára Csente-
völgy. Kéri a n. é. közönség szives pártfogását.

VOGEL SAMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

KÖHÖGÉS

rekedtség és hurut ellen nincs jobb a
Réthy-féle
pemetető cukorkáknál!

Vásárlásoknál azonban vigyázzunk és határozot-
tan RETHY-félet kérjünk, mivel sok hasonlatlan
utánzata van. Az eredetiek minden egyes darabján
rajta van a „RETHY” név. 3-1

1 doboz ára 60 fill. Mindenütt kapható.

Mindenszentek közeledtével dús raktárt tartok
a legszébb színű és selyempapirokban. Balkányi Ernő papir-
mégis a legolcsóbb keresk. Alsólendván.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott,
valamint vas- és rézbu-
torok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menasz-
szonyi kelengyék, szállodák, ven-
déglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

EPPINGER SAMU

gőzmalomtulajdonos Alsólendván

Értesitem a t. gazdákat és földbirtokos
= urakat, hogy saját házzammal
= az összes gabonaműveket
bármilyen mennyiségben, mindenkor a
legmagasabb árért vásárolom.

52-8 EPPINGER SAMU.

Hirdessen az „Alsólendvai Híradó”-ban!